

za kazen. / ... /«, do reportaže in sklepnega telefonskega pogovora.

Šalamun ostaja v Maskah tipičen, individualen, »ponavljajoč se« v odtenkih, v izkristalizacijah, v večplastnosti osebnega in občega, stilno večstranskega, celovitega v različnostih, kot bi se pesniški subjekt selil iz ene osebe v drugo in drugačno. Pesnik pušča sledi lastnega bivanja, a jih vneto tudi za sabo briše,

ne da bi se spominjal, kje vse je že bil. To so Maske; resnice razkritega sprenevedanja, v ideji in ironiji, v čustvu in intelektu, v jeziku in njegovih metaforičnih odtenkih, v objektivnem in subjektivnem, notranjem in zunanjem, abstraktnem in konkretnem. Maske »lovijo« te temeljne dihotomije, kot bi jih hotele zajeti in skriti pod svojo pesniško površino. Marijan Zlobec

Aforizmi

Matija
Logar

Naslonil bi se, pa je vse na tleh.

Pustimo času čas, ljudstvu pa uro.

Ko bi vsaj eno uro lahko imel vaše možgane, da bi se vsaj malo odpočil

Toliko časa je dvigal glavo, da so ga nazadnje brez težav obesili.

Končal je šolo v naravi.

Namesto sposobnežev imamo zadovoljnejše.

Če nismo kritični, še ne pomeni, da smo humani.

Bil sem nepopisan list papirja. Bil, ker danes sem že popackan.

Dvignil bi se, pa mi stojite na prstih.

Revolucionarne ideje se rojevajo v kletih, pozneje umirajo v palačah.

Mumija je kompromis z življenjem.

V dobrih starih časih so tudi govorili o dobrih starih časih.